Raad van State

200705780/1.
Datum uitspraak: 30 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/20890 van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 juli 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2003 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van I (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 31 juli 2003 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen.

Bij besluit van 30 maart 2006 heeft de minister de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juli 2007, verzonden op 16 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de hiervoor genoemde uitspraak van de voorzieningenrechter aldus dient te worden begrepen dat wat betreft de invloed van de maoïsten in het district van de juistheid van het betoog van de vreemdeling kan worden uitgegaan, maar dat uit die uitspraak niet volgt dat van de juistheid van de andere stellingen van de vreemdeling dient te worden uitgegaan. Daartoe betoogt de vreemdeling dat, samengevat weergegeven, de rechtbank niet heeft onderkend dat de voorzieningenrechter uitdrukkelijk van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas is uitgegaan en de minister derhalve hetgeen de voorzieningenrechter geloofwaardig heeft geacht niet ten grondslag heeft mogen leggen aan zijn standpunt dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.1.1. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat nu het besluit van 21 juli 2003 geen andere grondslag bevat voor twijfel aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas dan dat de maoïsten in het district Kaski nauwelijks enige invloed hebben, het oordeel van de minister over de geloofwaardigheid niet in stand kan blijven. Voorts heeft de

voorzieningenrechter overwogen dat van de juistheid van de stellingen van de vreemdeling dient te worden uitgegaan. Vervolgens heeft de voorzieningenrechter, uitgaande van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, het subsidiaire standpunt van de minister over de zwaarwegendheid van de asielmotieven getoetst.

2.1.2. Tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter is geen hoger beroep ingesteld, zodat deze gezag van gewijsde heeft. Door te overwegen dat uit die uitspraak niet volgt dat tevens dient te worden uitgegaan van de juistheid van de andere stellingen van de vreemdeling, is de rechtbank er aan voorbij gegaan dat door de voorzieningenrechter al een bindend oordeel is gegeven over de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Deze grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De derde grief behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.3. In het besluit van 30 maart 2006 en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister de vreemdeling artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 tegengeworpen en zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Daarbij heeft de minister zich gebaseerd op verklaringen van de vreemdeling die als gevolg van voornoemde uitspraak van de voorzieningenrechter van 31 juli 2003 als geloofwaardig dienen te worden aangemerkt en voorts op de niet in die uitspraak betrokken omstandigheden dat de vreemdeling volgens de minister tegenstrijdig geachte verklaringen heeft afgelegd over de periode waarin hij door de maoïsten is lastig gevallen en dat het merkwaardig is dat hij niet weet wie zijn huis heeft verwoest en waar zijn familie is gebleven.

Uit de aan het besluit van 30 maart 2006 ten grondslag liggende motivering blijkt niet dat de minister bij de beoordeling van het gewicht dat moet worden gehecht aan laatstgenoemde door hem tegenstrijdig geachte verklaringen heeft onderkend dat de geloofwaardigheid van de in de uitspraak van de voorzieningenrechter betrokken verklaringen van de vreemdeling een in rechte vaststaand gegeven is. Nu de minister de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling niet in dat perspectief heeft beoordeeld en bovendien de tegenstrijdigheden, waarop de minister in aanvulling op de reeds door de voorzieningenrechter beoordeelde verklaringen heeft gewezen, ten opzichte van die verklaringen van ondergeschikte betekenis lijken te zijn, ontbeert het besluit van 30 maart 2006 een deugdelijke motivering en is het derhalve in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht.

Het inleidende beroep is gegrond.

2.4. De staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 juli 2007 in zaak nr. 06/20890;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
IV. vernietigt het besluit van de minister van Vreemdelingenzaken en Integratie van 30 maart 2006, kenmerk 0307.17.0405;
V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

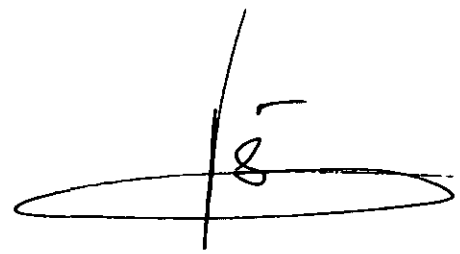
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2008

307.
Verzonden: 30 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/20890 BEPTDN

Inzake : eiser, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde,
mr. M. Timmer, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. W.B. Klaus, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Nepalese nationaliteit te bezitten. Hij verblijft sedert 17 juli 2003 als vreemdeling in Nederland. Op 17 juli 2003 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000.
Bij beschikking van 21 juli 2003, genomen in de AC-procedure, heeft verweerder de door eiser ingediende aanvraag niet ingewilligd. Het door eiser tegen deze beschikking ingestelde beroep is door de voorzieningenrechter van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, bij uitspraak van 31 juli 2003 gegrond verklaard. Op 9 januari 2004 is eiser tijdens een nader gehoor in de gelegenheid gesteld zijn aanvraag nader toe te lichten. Verweerder heeft op 22 februari 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft zijn zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 30 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Bij schrijven van 27 april 2006 heeft eiser tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.

3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 18 juni 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag - samengevat - het navolgende aangevoerd. Eiser werd in de zomer van 2002 door een groep maoïsten bezocht die hem onder bedreiging dwongen eten voor hen te bereiden. Naar aanleiding hiervan werd hij door het leger ondervraagd en mishandeld. Toen de maoïsten hoorden dat eiser inlichtingen over hen had verstrekt hebben ze hem mishandeld en voor dood in een ravijn achtergelaten. Omdat zijn leven gevaar liep heeft hij zijn land verlaten.

3. Verweerder heeft met verwijzing naar artikel 31, eerste lid, Vw 2000, in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van dat artikel, de aanvraag afgewezen. Verweerder heeft daarbij geconcludeerd dat aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.
Ter zitting heeft verweerder zijn standpunt in het bestreden besluit met betrekking tot de beoordeling van het realiteitsgehalte van de aan de feiten ontleende vermoedens en verklaringen van derden laten vallen.

4. In beroep heeft eiser aangevoerd dat gelet op de uitspraak van 31 juli 2003 van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen moet worden uitgegaan.

5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:
a. die verdragsvluchteling is;
b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat de betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en hij de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in samenhang met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

6. Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst. Aan de orde is derhalve de vraag of verweerder, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Blijkens de Vreemdelingencirculaire 2000, hoofdstuk C1/3.2.1, C1/3.2.2 en C1/3.3.4, pleegt verweerder het asielrelaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord, het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met hetgeen over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Indien zich een van de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, a tot en met f, Vw 2000 voordoet, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker en rust op hem een zwaardere bewijslast. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan; er mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden in voorkomen.

Verweerder heeft het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiser kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser. Verweerder heeft eiser kunnen tegenwerpen dat hij zijn voor de reis gebruikte paspoort en ticket heeft afgegeven aan de reisagent. De verklaring van eiser dat de reisagent met deze documenten is verdwenen heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende kunnen achten. Verweerder heeft eiser tevens tegen kunnen werpen dat het niet aannemelijk is dat eiser geen enkel indicatief bewijs van zijn reis naar Nederland kan overleggen en dat hij niet staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute te geven.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder heeft hiertoe allereerst met betrekking tot eerder genoemde uitspraak van 31 juli 2003 op kunnen merken, dat de omstandigheid dat thans niet langer ter discussie staat dat de maoïsten in het district waar eiser woonachtig was invloed hadden niet tot de conclusie leidt dat het relaas van eiser zonder meer als geloofwaardig bestempeld dient te worden. De passage in bedoelde uitspraak "Nu het bestreden besluit geen andere grondslag bevat voor twijfel aan de geloofwaardigheid..." rijmt niet met de omstandigheid dat door verweerder in dat besluit de twijfel aan de geloofwaardigheid van het relaas van eiser op meerdere gronden (dan de invloed van de maoïsten) is gebaseerd. Naar het oordeel van de rechtbank dient de uitspraak van 31 juli 2003 derhalve zo te worden begrepen dat voor wat betreft de invloed van de maoïsten in het district van de juistheid van eisers stelling kan worden uitgegaan. Dat hiermee tevens zou moeten worden uitgegaan van de juistheid van al eisers stellingen volgt hier niet uit.

In de bestreden beschikking, bezien in samenhang met het voornemen van 22 februari 2006, heeft verweerder gemotiveerd uiteengezet dat het relaas van eiser, door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin hij bezocht zou zijn door de Maoïsten, niet geloofwaardig wordt geacht. Ook heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat de Maoïsten er achter zouden zijn gekomen dat hij informatie over hen aan het leger zou hebben doorgegeven en zijn de omstandigheden rond zijn val in het ravijn bevreemdend. Verweerder heeft het voorts merkwaardig kunnen achten dat eiser wel zou weten dat zijn huis is geplunderd terwijl hij niet weet door wie en ook niet waar zijn vrouw en kinderen zijn gebleven. Dat eiser een en ander niet heeft kunnen onderbouwen heeft de twijfel bij verweerder aan de geloofwaardigheid en oprechtheid van het gehele asielrelaas nog kunnen versterken.
Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft.
Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

7. Gelet op de vorige rechtsoverweging heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat evenmin aannemelijk is gemaakt dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Nepal een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bij uitzetting dreigt dan ook geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
Eiser komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

8. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

9. Het beroep is derhalve ongegrond.

10. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr.E.S.G. Jongeneel en uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007, in tegenwoordigheid van C.A.Y. Morison-Libourel, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.
Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op:

16 JUL 2007

Voor copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

aan Raad van State
fax 070-3651380

van Advocatenkantoor Weteringkade
mr M. Timmer
Weteringkade 9
2515 AK 's-Gravenhage
telefoon 070 - 3836700
fax 070 - 3839813

www www.advocatenkantoorweteringkade.nl
email timmer@advocatenkantoorweteringkade.nl

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
4050-C
13 AUG 2007
ZAAKNR. 5780
AAN: VZ
BEHANDELD: DD: PAR:

inzake ___ h/hb abrs vbta
kenmerk AWB 06/20890
betreft hoger beroepschrift in tweevoud

cc

datum 13 augustus 2007

van Nepalese nationaliteit, geboren op in (Nepal), te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Gravenhage ten kantore van advocaat en procureur mr M. Timmer aan de Weteringkade 9 te 's-Gravenhage (2515 AK), die door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is hoger beroep in te stellen, stelt hierbij hoger beroep in van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 juli 2007, afschrift verzonden op 16 juli 2007, kenmerk AWB 06/20890, waarvan een afschrift hier bij gaat.

Grief 1
Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 [zakelijk weergegeven] dat de ambtsvoorganger van de Staatssecretaris van Justitie zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het relaas van appellant geen positieve overtuigingskracht uitgaat, dat de ambtsvoorganger van de Staatssecretaris van Justitie over de uitspraak van 31 juli 2003 op heeft kunnen merken dat de omstandigheid dat thans niet langer ter discussie staat dat de maoïsten in het district waar appellant woonachtig was invloed hadden niet tot de conclusie leidt dat het relaas van appellant zonder meer als geloofwaardig bestempeld dient te worden, dat de passage in de uitspraak van 31 juli 2003

> *Nu het bestreden besluit geen andere grondslag bevat voor twijfel aan de geloofwaardigheid [van het relaas kan verweerders oordeel dienaangaande niet in stand blijven].*

niet rijmt met de omstandigheid dat in het besluit van 21 juli 2003 de twijfel aan de geloofwaardigheid van het relaas van appellant op meerdere gronden (dan de invloed van de maoïsten) is gebaseerd, dat de uitspraak van 31 juli 2003 derhalve zo dient te worden begrepen dat voor wat betreft de invloed van de maoïsten in het district van de juistheid van appellants stelling kan worden uitgegaan en dat hier niet uit volgt dat hiermee tevens zou mogen worden uitgegaan van de juistheid van al appellants stellingen.

Toelichting grief 1
Door te overwegen dat een passage in de uitspraak van de voorzieningenrechter van 31 juli 2003 niet rijmt met het oordeel van de ambtsvoorganger van de Staatssecretaris van Justitie over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van

appellant in het besluit van 21 juli 2003, door die passage vervolgens te 'begrijpen' in de door de rechtbank bedoelde zin en daaraan de conclusie te verbinden dat niet van de juistheid van al de stellingen van appellant moet worden uitgegaan miskent de rechtbank dat ook uit andere passages in de uitspraak van 31 juli 2003 kan worden opgemaakt dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellant uitgangspunt geweest is voor de voorzieningenrechter. Verwezen wordt in het bijzonder naar de navolgende overwegingen.

Rechtsoverweging 2.9 in de uitspraak van 31 juli 2003 luidt als volgt:

> *Verzoeker kan worden gevolgd in zijn stelling dat aan de fase-indeling op het kaartje in het ambtsbericht niet de conclusie kan worden ontleend dat de maoisten in het district . nauwelijks enige invloed hebben. Nu het besluit geen andere grondslag bevat voor twijfel aan de geloofwaardigheid van het relaas kan verweerders oordeel dienaangaande niet in stand blijven. Gegeven dit oordeel behoeft verzoekers andere grief met betrekking tot het ambtsbericht hier geen bespreking.*

Rechtsoverweging 2.10 in de uitspraak van 31 juli 2003 luidt als volgt:

> *Nu wordt uitgegaan van de juistheid van verzoekers stellingen resteert een beoordeling van verweerders subsidiaire standpunt dat verzoekers asielmotieven onvoldoende zwaarwegend zijn en dat hij daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a en b, Vw. Dienaangaande wordt het volgende overwogen.*
> *Verzoekers contacten met de maoïsten hebben naast dwang en voedsel verschaffen ook het karakter gehad van ernstige mishandeling met het oogmerk hem van het leven te beroven. Ook is hij door het leger hardhandig ondervraagd, omdat hij kennelijk over relevante informatie beschikte. Voorts is van belang dat verzoeker – zoals hij ter zitting nog heeft benadrukt – afkomstig is uit een grensgebied met een district waar rebellen onweersproken activiteiten ontplooien*

Grief 2

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 6 [zakelijk weergegeven] (1) dat in het bestreden besluit van 30 maart 2006 bezien in samenhang met het voornemen van 22 februari 2006 gemotiveerd is uiteengezet dat het relaas van appellant door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin hij bezocht zou zijn door de maoïsten niet geloofwaardig wordt geacht, (2) dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat de maoïsten er achter zouden zijn gekomen dat hij informatie over hen aan het leger zou hebben doorgegeven (3) dat de omstandigheden rond de val van appellant in het ravijn bevreemdend zijn en (4) dat de ambtsvoorganger van de Staatssecretaris van Justitie het merkwaardig heeft kunnen achten dat appellant wel zou weten dat zijn huis is geplunderd terwijl hij niet weet door wie en ook niet waar zijn vrouwen kinderen zijn gebleven.

Toelichting grief 2

De twijfels aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas genoemd hierboven onder 2, 3 en 4 zijn herhalingen van twijfels in het voornemenformulier van 17 juli 2003 en het daarop gebaseerde besluit van 21 juli 2003 welk besluit bij uitspraak van de voorzieningenrechter van 31 juli 2003 vernietigd in welke uitspraak impliciet aan de twijfels voorbij is gegaan en expliciet van de

geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellant is uitgegaan. Ten onrechte gaat de rechtbank daar aan voorbij.

Namens appellant is met betrekking tot de twijfel aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas genoemd hierboven onder 1 een beroepsgrond naar voren gebracht waar de rechtbank ten onrechte zonder meer aan is voorbij gegaan.

Grief 3
Ten onrechte overweegt de rechtbank dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt voor toelating op de a- dan wel de b-grond van artikel 29 lid 1 Vw 2000. Ten onrechte beoordeelt de rechtbank niet de vraag of appellant aannemelijk heeft gemaakt in aanmerking te komen voor een van de overige gronden van artikel 29 lid 1 Vw 2000.

Toelichting grief 3
Verwezen wordt naar de toelichting bij de voorgaande grieven.

Namens appellant verzoek ik u het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 12 juli 2007, afschrift verzonden 16 juli 2007, kenmerk AWB 06/20890, te vernietigen, en opnieuw rechtdoende het beroep van appellant gegrond te bepalen, kosten rechtens.

gemachtigde